

Frågor och svar

Välkomna. Ni är alla välsignade, mina kära vänner, välsignad är denna kväll. Jag är beredd att svara på era frågor efter bästa förmåga.

FRÅGA: Eftersom världen blir mer och mer befolkad, skulle jag vilja veta var alla dessa ytterligare själar kommer ifrån?

SVAR: De kommer från andevärlden, som alla själar gör, från olika sfärer. Det finns en sådan vidsträckt värld i universum, med så många individer som väntar på att påbörja reinkarnationscykeln och så många som väntar på att fortsätta den. Det finns de som ska börja, de som befinner sig i mitten och de som befinner sig i slutet av sina jordiska inkarnationer. Anledningen till att det är fler människor nu än någonsin tidigare, är att det, allteftersom utvecklingen pågår i hela skapelsen, råder påskyndande betingelser. Fler själar kan börja sin jordiska cykel och fler själar kan komma tillbaka tidigare, det vill säga de behöver mindre tid i andevärlden mellan inkarnationerna. Detta är en förklaring till att det föds så många själar. När det sker en utveckling inom en enskild själ, genererar själen mer styrka som blir kvar i själens reservoar; individen är därför redo att börja det jordiska livet efter en kortare tid i den andliga tillvaron. Svarade det på din fråga?

FRÅGA: Ja, på ett sätt. Från generation till generation verkar det finnas många fler människor på detta klot. Och jag ville veta var de kommer ifrån.

SVAR: Kanske får du en klarare bild om jag påminner dig om föredragen om skapelsen och om änglarnas fall. Ända sedan änglarnas fall, behöver ett stort antal varelser gå igenom sin utveckling för att komma tillbaka till ljuset. Den jordiska sfären utgör en mycket viktig del av den här utvecklingen. När de inte är inkarnerade, lever de i olika sfärer i andevärlden. Allteftersom utvecklingen fortskrider, kommer allt fler individer från dessa andliga riken i olika utvecklingsstadier till den jordiska sfären: de som aldrig har varit inkarnerade tidigare, liksom de som har det. På grund av en ökad styrka, kan de komma tillbaka efter en kortare tid i andevärlden. Detta utgör en cykel som kommer att vara under en tid; sedan kan en ny cykel inträda när färre individer kommer till jorden under ett tag. Det är inte så att andarna som föds nu har skapats speciellt för detta syfte. De har skapats tidigare, de visar sig bara i den här jordiska sfären nu för

att de är redo för det. De är antingen redo att börja att inkarnera eller redo att återuppta det på ett snabbare sätt. Detta kan skapa vissa problem på jorden, men just dessa problem kan utgöra en språngbräda för en fortsatt utveckling.

FRÅGA: Du talar om fortskridande, men detta gäller bara några få, eller hur? Det verkar som att brott och fruktansvärda saker pågår mer än någonsin.

SVAR: Detta är helt relativt. Mörkrets krafter är naturligtvis fortfarande mycket starka i den jordiska sfären. Men detta är absolut inte ett tecken på att det inte har skett andliga framsteg. Dessa mörka krafter existerar förstås, men de förekommer inte mer nu än i tidigare epoker, tvärtom. Det faktum att ni har fler brott är förståeligt om man beaktar att det finns fler människor och därmed svårare omständigheter i vissa avseenden och att fler människor är inkarnerade från lägre sfärer. Men sett ur ett övergripande perspektiv är framstegen enorma. Om ni hade haft samma antal människor i tidigare epoker, hade grymheten, brottsligheten och ondskan i denna jordiska sfär varit så mycket större att den mänskliga rasen skulle ha funnit det nästan omöjligt att existera. Just på grund av de andliga framstegen, har det blivit möjligt för så många individer från lägre sfärer att gå genom en utveckling på jorden nu. Ni ser bara en mycket begränsad aspekt, som den ser ut på jorden, och bortser således från dessa faktorer.

FRÅGA: Varför förekommer det fler födselar nu i de färgade folkslagen, i Asien och Kina, och i alla utvecklade länder¹ där människor är så utvecklade, än på det västra halvklotet?

SVAR: På grund av att det är under just dessa omständigheter som vissa själar kan finna betingelserna som är mer gynnsamma för deras nuvarande inkarnation och utveckling – inte gynnsamma ur ett jordiskt bekvämlighetsperspektiv, utan gynnsamma för vad de behöver vid den här tidpunkten för att växa och utvecklas. Allt detta är vare sig en tillfällighet eller godtyckligt; allt sker enligt en mycket underbar lag som ständigt reglerar sig och balanserar sig själv. Ni som befinner er i den här jordiska sfären kan, som jag nämnde, inte se balansen och harmoniseringen som ständigt sker. För er ser det i själva verket precis ut som det motsatta.

Föreställ dig att du vill bygga ett vackert hus där det nu står ett gammalt och förfallet hus. Först måste den gamla byggnaden rivas ner och grunden rensas innan man kan bygga den vackra nya konstruktionen. För att kunna göra det, behöver tiden vara mogen. Du måste ha allt nödvändigt material, alla viktiga delar som du behöver för den nya strukturen, innan du kan börja göra arbetet. En person som inte känner till alla dessa omständigheter och bara ser en byggnad som rivs ner, kan tro att detta är förstörelse, kaos och obalans. Endast med vetskapen om den fullständiga

---

¹ Eng. "backward countries". Övers. anm.

bilden, kommer han att inse att den tillfälliga förstörelsen utgör en väsentlig del av konstruktionen. Detta är vad som ständigt äger rum i skapelsen, i hela universum, som en effekt av fallet. Det äger också rum i den individuella själen.

I din personliga utveckling behöver du ofta gå igenom processen av att förstöra något: det gamla och föråldrade och illusoriska. Detta kommer att ge dig känslan av att saker blir värre, där du känner dig mer deprimerad, mer förvirrad. I verkligheten är det en del av växandet som kan äga rum efter denna smärtsamma procedur. När själar inkarnerar in i omständigheter som är svårare än andra omständigheter, kan det på samma sätt se ut för er som att den nackdelen är orättvis och obalanserad och därför ett steg bakåt i utvecklingen. Men sett utifrån helhetsbilden är det inte alls på det sättet. Själar som inkarnerar in i dessa omständigheter är för det mesta andar som genom just dessa svårigheter finner de betingelser som är mest adekvata för sitt nuvarande utvecklingsstadium och som ger dem störst chans att växa ut ur de specifika inre hindren som de behöver se och möta. Det finns också mycket utvecklade själar – minoriteten – som föds in i dessa förhållanden. De kommer för att hjälpa till att sprida kärlek och sanning. De föregår inte bara med gott exempel, utan de har också en särskild styrka med vilken de kan påverka de allmänna förhållandena. De är, var och en på sitt eget sätt, mänsklighetens ledare. De är inte nödvändigtvis kända.

Vadhelst som ser ut att vara en negativ aspekt, en nackdel som indikerar brist på framsteg, är ofta precis det motsatta. Men ni skulle bara kunna greppa detta om ni hade den övergripande synen och visste vad som står på spel sett ur skapelsens perspektiv. De tillfälliga jordiska nackdelarna skulle ses för vad de är, nämligen språngbrädor till verkliga framsteg, själens framsteg, inte den tillfälliga mänskliga personlighetens framsteg.

FRÅGA: I den tidigare frågan användes ordet ”outvecklade länder”, vilket antyder att vi är framskridna². Ser det ut att vara så för dig?

SVAR: Inte i alla avseenden. I vissa avseenden, ja. Men ”outvecklade” skulle utan tvivel gälla jordiska mänskliga fördelar. Andligt sett är det svårt att generalisera. Det finns så många aspekter av den mänskliga personligheten. I de flesta fall kan man inte jämföra en viss individs utveckling med någon annans. Den ena personen kan vara mer utvecklad på ett visst sätt, den andra personen på ett annat sätt. Det finns naturligtvis också avgjorda och grova fall av skillnader i utveckling. Men i många fall är det inte så. Samma sak gäller för grupper, folkslag och nationaliteter.

---

² Eng. ”backward countries” respektive ”forward”. Övers. anm.

FRÅGA: Är det totala antalet inkarnerade och diskarnerade andar ändligt, och om så är fallet, förblir antalet konstant eller tillkommer och minskar det i antalet?

SVAR: Det finns absolut ingen förstörelse av någon skapad ande, därför kan det inte finnas någon minskning. Men skapandet av nya andar pågår.

FRÅGA: Ständigt?

SVAR: Ja, så är det.

FRÅGA: Vad är den genomsnittliga tiden mellan inkarnationer?

SVAR: Det beror på. Den frågan besvarades förresten för en tid sedan. I genomsnitt är den mellan 300 och 500 år. Men det finns många, många undantag. Det finns fall där en själ återföds efter trettio år. Det finns andra som väntar 1000 år. Man kan inte säga att den kortare eller längre väntetiden indikerar en större eller mindre utveckling. Det finns ingen fast regel för det. Varje fall skiljer sig, med helt olika problem, konflikter, tillgångar, skyldigheter och beaktanden.

FRÅGA: Är det nödvändigt för själens utveckling att man manifesteras och inkarnerar på mer än en planet?

SVAR: Ja. Terminologin kan emellertid diskuteras, för livet på andra planeter kan, men behöver inte, kallas för en inkarnation. Materiens värld, som ni känner till den på jorden, existerar inte i samma form i andra världar.

FRÅGA: Kan du berätta om de psykologiska orsakerna till kleptomani?

SVAR: Innan jag försöker besvara den frågan, vill jag understryka att alla generaliseringar bör tas med stor försiktighet. Ni bör avstå från att tillämpa mitt svar på varje enskilt fall som ni kanske kan höra om. Ingenting av detta slag kan någonsin generaliseras. Så många personliga aspekter, individuella influenser och reaktioner spelar in. Även om detta svar kan vara en del av scenariot, kan det fortfarande vara en halvsanning tillämpad på enskilda fall, eftersom många personliga egenskaper måste beaktas som förändrar hela bilden. Men jag kanske kan kasta ett visst ljus på frågan, så långt det kan generaliseras.

En person blir i många fall en kleptomani utifrån en missförstådd, felaktigt tolkad ström som består av "Jag vill ha. När jag har, är jag lycklig.". Härskarprincipen som jag nyligen diskuterade, kommer med andra ord till uttryck på detta särskilda sätt. Det kan vara att barnet ständigt blev

förhindrat att få vad det önskade, mycket speciella saker kanske. Denna frustration, utöver vissa andra personlighetsstörningar som förstärker den här strömmen, utöver den aktuella personens läggning och karaktär, ger upphov till ett ständigt tvångsmässigt och meningslöst agerande där man tillskansar sig föremål. Detta agerande går nästan på automatik på ett sätt som personen inte kan förstå. Sådana människor behöver återuppleva sina relevanta känslor från barndomen. När de känner hur smärtsamt det var att inte få vad de önskade och hur de förträngde den smärtan, vilket gör det tvångsmässiga behovet desto starkare, kommer de att börja förstå sina tvångsmässiga handlingar och med den processen kommer de att upphöra att upprepa dem. När det omedvetna målet väl är förstått, kommer medvetandet att se att man inte blir lycklig av att utagera tvångsimpulsen, tvärtom. Genom att se att det omedvetna målet vilar på en felaktig slutsats, kommer de att bli botade från den här sjukdomen, verkligen botade – inte ytligt genom att hålla tillbaka handlingen medan känslorna fortsätter i samma riktning. Detta kallar jag inte ett botande.

FRÅGA: Beskrivningen som du gav skulle ge mig svaret på en fråga vad gäller ett tvångsmässigt förvärvande hos den som redan har ett överflöd och å andra sidan vad gäller ett stjälande hos den som saknar. Men en kleptomani är någon som stjälar utan att vara behövande.

SVAR: Precis. Det är en symbolisk yttre handling. De andra fallen kan ha ett liknande ursprung, men andra faktorer spelar in, så symptomen förändras. Människor som stjälar för de är behövande kan befinna sig i en helt annan kategori. Helt andra strömmar och reaktioner kan få dem att göra det. Ett tvångsmässigt förvärvande hos dem som har vad de behöver, kan ha ett liknande ursprung, men inte nödvändigtvis. Där kan önskan om att vara godkänd spela en mycket större roll. I detta fall förvärvar man saker som har ett faktiskt materiellt värde, genom vilka man kan erhålla en viss makt och beundran – eller man hoppas så. Vid kleptomani däremot, har förvärvandet av saker ingenting att göra med det faktiska materiella värdet med vilket man kan imponera andra. Det är helt irrationellt. Det uttrycker symboliskt det förstenade intrycket i själen som säger att ”endast genom att få det som världen förnekar mig och ta det på eget bevåg, kan jag bli lycklig”. Dessa föremål kan vara antingen samma som, eller på något sätt påminna personen genom associationer, de föremål som barnet ville leka med eller hålla, men som inte tilläts det. Det är själva tvångsimpulsen att förvärva saker som absolut inte har något värde som indikerar att det är ett återupprättande av frustrerade barndomsupplevelser. Omedvetet vill en sådan person kompensera för det för resten av sitt liv. I båda fallen du nämner kan en viss liknande tendens även förekomma, men en mer rationell personlighet omvandlar den till en mindre irrationell, dock kanske mer oetisk handling.

FRÅGA: Var kombineras det med inslag av oärlighet?

SVAR: När ni granskar själen på det sätt som ni gör på denna väg, kommer ni oundvikligen att upptäcka att alla avvikelser, så kallade neuroser och sjukligheter i en eller annan form, alltid utgör en oärlighet, på grund av att det är osanning, överklighet, att vilja ha någonting för ingenting, att inte betala priset. Om en person vill få kärlek utan att vilja investera i risken att älska från sin sida, är en sådan person oärlig. I den bemärkelsen är allting som orsakar känslomässiga problem oärligt. Endast människor drar en skarp linje mellan den yttre och uppenbara oärligheten och den subtila inre oärligheten.

FRÅGA: Jag undrar huruvida det följer andliga lagar att en människa som verkligen försöker utvecklas andligt genomlever perioder av ebb och flod. Det finns perioder då arbetet går mycket bättre och sedan tycks det stå stilla. Är det naturligt att man måste gå igenom dessa faser?

SVAR: Detta gäller för alla. Man kan inte säga att den växlingen är lagbunden i den bemärkelse som du tycks mena. Den är inte given av andevärlden, den följer av själens tillstånd.

FRÅGA: Då skulle jag inte behöva oroa mig för det?

SVAR: Det är inte en fråga om att oroa sig. Man bör inte oroa sig för någonting. Man bör förstå orsaken. Orsaken är att under vissa perioder är de negativa aspekterna starkare. Under andra perioder träder de tillbaka och de positiva aspekterna kommer i förgrunden. Att förstå detta mycket enkla och viktiga faktum gör det möjligt för er att uppåta styrkan att inte ge efter för de negativa perioderna, utan att göra det bästa av dem. Detta är den idealiska tiden för att upptäcka de felaktiga slutsatserna och reaktionerna, att analysera dem, göra dem medvetna och inte vänta tills de goda tiderna kommer. För i de så kallade goda eller gynnsamma perioderna, när de negativa aspekterna tonar bort, är du mycket mindre medveten om känslor som indikerar felaktiga slutsatser. Möjligheten att ta fram dem i ljuset är därför mindre. Den rätta inställningen när "lågvattnet" kommer skulle vara att göra det bästa av det. Utan tvång och brådska, utan press, bara observera dina känslor och se vad de innebär. Översätt dem från diffusa känslor till ett konkret språk. Då gör du det mest fruktbara. Det handlar inte om att oroa sig för huruvida en sådan växling är exceptionell eller inte. Alla människor har inre problem och ofullkomligheter, bilder och felaktiga uppfattningar. Ibland manifesteras de mycket starkt. De som är ovetande om detta kommer helt enkelt att behöva gå igenom sådana perioder utan att få ut maximal nytta av dem, medan ni, mina vänner, verkligen kan göra sådana perioder till ett väsentligt bidrag till inre växande och befrielse, genom att fullfölja det som jag ständigt råder till i detta avseende.

FRÅGA: Men när man känner sig låg, hur kan man få ihop sina reaktioner?

SVAR: Uttala dina mest irrationella och till synes meningslösa känslor. Artikulera vad du känner, varför du känner dig låg, vad du vill, varför du skulle önska det ena eller andra. Släpp ut vad du än kommer att tänka på, utan censur. Detta kommer att göra dig medveten om vad den inre personen, ditt psyke, tänker, vill och känner. Detta strider ofta mot din yttre personlighet och medvetenhet. Och detta är viktigt. Du behöver inte någon särskild styrka för detta. Allt du behöver göra är att fokusera din uppmärksamhet på vad som finns inom dig, betrakta det och sätta ord på det. Det behövs bara lite övning. Det skulle enkelt kunna göras i de så kallade bildsessionerna. Som många av mina vänner redan har upplevt, kommer de negativa tillfällena att visa sig vara de mest fruktbara.

FRÅGA: I det förra föredraget uttryckte du att en annan persons ofullkomligheter inte kan skada oss. Hur är det med ofullkomligheter i en undervisning, en lära, en felaktig metod som praktiseras av, låt oss säga en läkare eller analytiker? Om vi inte är så utvecklade intellektuellt eller så lärda för att kunna göra en riktig bedömning, söker vi en auktoritet för att vi är svaga och i behov av hjälp. Och fel hjälp kan göra oss psykiskt eller fysiskt ännu mer förvrängda.

SVAR: Ingen yttre påverkan kan någonsin göra dig mer förvrängd. Detta är en av de mest flagranta illusionerna på det jordiska planet. Förvrängningar kan endast föras fram inifrån. Med en bra metod, en undervisning av sanning, tas de fram med en direkt blick för vad som är förvrängning och vad som är sanning. Med en undervisning eller metod som utgör en halvsanning, sker detta ofta på ett mer indirekt sätt. En yttre påverkan kan temporärt förstärka ett felaktigt begrepp, precis som andra influenser i livet ständigt tycks göra. Men detta varar bara så länge som personen vill fly från sig själv. Närhelst människor bestämmer sig för att möta sig själva i sanning och ärlighet, kan ingen undervisning, metod eller något inflytande längre uppmuntra felaktiga inre begrepp. Ju mer människor tenderar att fly från sig själva, desto mer kommer de med andra ord att dras till influenser som uppenbarligen främjar tendenser att fly. Eller så kommer de att plocka ut just de aspekter av inflytandet som uppmuntrar till att man vänder sig bort från roten av problemen, medan andra delar av precis samma undervisning, som kanske kan hjälpa dem att vända sig i rätt riktning, förbises.

Om det vore sant att en yttre påverkan verkligen kan skada dig, skulle livet vara omöjligt. Detta skulle vara en sådan fara, så godtyckligt och en sådan orättvisa att man följaktligen måste tro på en kaotisk och gudlös värld. Du skulle ständigt riskera att utsättas för skador som du inte kan göra något åt. Om ni tänker igenom saker helt och fullt, är det otänkbart att tro på en kärleksfull och rättvis Skapare och samtidigt anta att andra människors okunnighet och ofullkomlighet kan skada dig. Jag vet att det inte är lätt för de flesta av er att verkligen förstå hur ni inte skadas av andras inflytande. Men om er ande och själ ska bli riktigt frisk och fri, är det nödvändigt för er att förstå

den här sanningen. Utan den förståelsen står ni ingenstans och Gud kommer aldrig att bli en verklighet för er.

Den här principen gäller också för den fysiska aspekten av din fråga, även om du kanske finner mitt svar ännu svårare att förstå. Låt mig bara säga detta: Om du verkligen vill bli frisk och återhämta dig från en sjukdom, kommer du att hitta den läkare som kan hjälpa dig eller du kommer att välja att acceptera delar av en viss läkares råd och avvisa andra delar. Du kommer att tolka rådet på rätt sätt. Bristande intellektuell förståelse och oförmåga att överväga, bedöma och urskilja är själva resultatet av en önskan om att fly från och lura sig själv.

När det gäller filosofier, religioner, läror och metoder för egen utveckling, finns det inte några på denna jord som är hundra procent sanna, fullkomliga och utan felaktigheter, eftersom ni lever på detta ofullkomliga jordiska plan och har vid varje tidpunkt att göra med människors ofullkomligheter. Av samma skäl kommer ni knappast någonsin att hitta en filosofi som inte innehåller någon sanning alls. Det är möjligt att en person stannar kvar i en lära som inrymmer en relativt liten sanning och ändå får ut maximalt av sanning ur den, för att han eller hon införlivar det som tas emot på rätt sätt. Människor kan å andra sidan följa en undervisning som inrymmer en relativt större sanning än många andra, men de kommer att få ut ett minimum av den eftersom deras inre jag inte vill acceptera den. I ett sådant fall kommer de ständigt att misstolka sanningen, och när livet och deras egen obenägenhet att möta sig själva hinner ikapp dem, kan de då skylla på den faktiska avvikelsen från sanningen i just den filosofin och hålla den ansvarig för sitt misslyckande och sin olycka. I början omfamnar en sådan person den här auktoriteten obestriddigt. Sedan går han eller hon till den andra ytterligheten.

Om en medvetet vald lärare eller filosofi eller läkare skulle kunna skada dig som en vuxen person, hur mycket mer skulle inte en förälder eller en lärare kunna skada dig i din ungdom! Ett barn är knappast förmöget att urskilja, ändå är det utsatt för influenser som kan vara ganska långt från sanning. Barnets benägenhet att präglas är oändligt mycket större än hos någon vuxen och barnet påverkas därför starkt för hela livet genom vissa händelser och omständigheter i barndomen och ungdomen. Det ser därför onekligen ut som om föräldrarna hade skadat barnet, i verkligheten är det likväl inte så. Universum skulle i högsta grad vara orättvist om så vore fallet. För att framgångsrikt kunna utforska sitt inre, måste personligheten komma till insikt om att han har beskyllt en eller båda föräldrarna för sin olycka, även om den beskyllningen kan ha varit omedveten. Nästa steg måste oundvikligen vara att vinna insikten i att skulden inte längre kan läggas där den inte hör hemma, oavsett hur mycket föräldrarna faktiskt brast. Jag kan säga att detta utgör ett av de viktigaste kriterierna för att växa, bli frisk och fri. När detta har uppnåtts, upphör den ständiga upprepningen av det olyckliga mönstret och den rätta proportionen kommer att råda vid bedömningen av andra människor, principer eller vad som helst.

Lösningen måste alltid ligga hos individen. När en individ är redo att se och möta sig själv och därigenom ta på sig ett sant eget ansvar, kommer han eller hon i allt högre grad att dras in i sfärer där man får möjlighet att göra just det, trots de oundvikliga bristerna i fullkomlighet och sanning som finns överallt på jorden. Så länge en individ inte är redo att göra detta, eller bara delvis redo – vilket också händer ganska ofta – kommer han eller hon ständigt att stöta på skadliga influenser. Dessa skadliga influenser har ingen effekt på den som i sitt inre är redo att växa upp. Själva motviljan att anta vuxen ålder och eget ansvar, gör en person till offer för rädslan för skadligt inflytande utifrån.

När människor väl är förankrade i vägen som leder till mognad och eget ansvar, i inre och djupare bemärkelse – vilket kan komma långt efter att en person faktiskt befinner sig på denna väg – lär de sig gradvis att urskilja utan överdrifter. De kommer att upphöra att gå från den ena ytterligheten till den andra. De kommer att upphöra att vara rädda för krafter, influenser, människor och händelser utanför sig själva, i tron att de kan skada dem. De kommer att vara öppna för det goda och det sanna varhelst det kan komma från, även från en person som i andra avseenden kan vara mer okunnig, och på motsvarande sätt kanske avvisa vissa saker som kommer från människor som representerar en auktoritet. Det kommer inte längre att spela någon roll *vem* som sagt det, kriteriet kommer att vara *vad* som sades. Den subjektivt färgade synen, på grund av positiva eller negativa känslor, kommer att upphöra; i dess ställe kommer du att äga en verklig objektivitet som aldrig tillåter att något betraktas som svart eller vitt. Ett sant eget ansvar utgör det enda skyddet och kan endast komma från dig själv, från din inre önskan om att bli av med osjälvständigheten. Osjälvständigheten manifesterar sig ofta i uppror och att man helt avvisar det som också innehåller en stor nytta. Detta vet ni. En riktigt självständig person behöver inte vara rädd för dåliga influenser. Den självständiga personen kan inte påverkas. Din trygghet kommer att ligga i den stilla, lugna överläggningen, vare sig du accepterar eller avvisar. Du kanske inte vill avvisa helheten för att du avvisar en del och du kanske inte vill acceptera allt av det för att du accepterar en stor del av det.

Låt mig understryka att detta mogna tillstånd inte behöver uppnås fullt ut för att vara ”trygg”. Det räcker att du befinner dig på vägen mot det och förstår principen. Om tryggheten bara skulle kunna bli funnen i en undervisning eller metod eller ett inflytande som ni vet aldrig kan ha fel, skulle ni aldrig kunna uppnå en sann självständighet. Ni skulle alltid förbli en krympling i den falska tryggheten där man helt förlitar sig på en annan auktoritet. Det är därför som ni inte kan finna en helt klar och tydlig manifestation av sanning på den här jorden. Ert val ligger bara i att finna den i större eller mindre utsträckning. Ju tidigare ni inser den ofrånkomliga avvikelserna från sanningen överallt på jorden och att detta faktum aldrig kan skada er i den djupaste och vidaste

och mest verkliga bemärkelsen, desto tidigare kommer ni att finna frihet, självständighet och den verkliga och sunda relationen till den eviga Skaparen av kärlek och rättvisa.

FRÅGA: I ditt förra föredrag sa du ”Du är hjälplös eftersom du gör dig det genom att försöka skifta ansvaret bort från dig själv”. Men ett barn kan inte ta eget ansvar.

SVAR: Det är förståeligt varför du skulle tänka att det är orättvist för ett barn att födas in i förhållanden som är så ofullkomliga att det utsätts för influenser som det inte kan hantera ordentligt. Detta kan endast bli begripligt om man inser att ett enskilt liv endast utgör en liten del av en lång kedja. Barnet tar med sig olösta problem som kan finna sin lösning under just de betingelser som tar fram dem i förgrunden. När en person växer upp, kan dessa problem lösas, men knappast någonsin under barndomsperioden. Detta är anledningen till livet, mina vänner. Om det inte finns något problem i barnets själ, kommer samma betingelser som påskyndar konflikter hos ett annat barn, inte att skapa någon störning. Detta kan man observera om och om igen.

FRÅGA: Är det inte ett faktum att ansvaret kan antas först efter att man har löst dessa problem?

SVAR: Man kan också uttrycka det tvärtom: Genom att ta på dig eget ansvar, löser du problemen.

FRÅGA: Vi är alla ansvariga för vad som händer oss. Jag kan förstå detta mycket väl om det bara handlar om en person, men ibland är två eller tre eller ännu fler personer inblandade. Då är det väldigt svårt att hitta vem som är ansvarig.

SVAR: Det gör inte minsta skillnad huruvida du har att göra med endast en person eller hundra personer. Så länge det egna ansvaret tycks vara beroende av antalet personer som du behöver hantera, har sanningen i den här principen inte insetts. Varje människa är i själva verket ständigt beroende av – på det synbara och uppenbara sättet – en mängd människor, varav du aldrig ens har träffat vissa. Staten och många andra grupper av människor tycks påverka ditt liv. Om ni tänker igenom detta, måste ni se att ni ständigt skulle kunna säga ”Om si och så vore annorlunda, skulle mitt liv ta en annan form.”. Alla åtgärder, lagar och regleringar påverkar dig synbarligen och över dessa har du inte något inflytande alls. Alla dessa omständigheter är uppenbarligen sanna. De utgör en del av materiens manifesta värld. Men i verkligheten är du inte beroende och påverkad. Som jag tidigare påpekade, även i nationella katastrofer eller masskatastrofer, drabbas vissa människor hårt, medan andra inte gör det. I sådana fall finns det mer än ett dussintals människor som tycks bestämma ditt öde. Vad som kommer fram ur din själ, kommer tillbaka till dig. Det kommer att påverka andra som du direkt eller indirekt har att göra med eller är beroende av. Som jag tidigare nämnde i ett annat sammanhang, kommer vissa nivåer av ditt undermedvetna att påverka motsvarande nivåer hos andra människor. Och om mer än en person är inblandad, måste

det jämna ut sig självt, om jag kan uttrycka mig på det sättet. Detta innebär att även om problemen, tillgångarna och skulderna, de omedvetna destruktiva eller konstruktiva önskningarna hos alla berörda kan skilja sig avsevärt, måste det falla ut enligt denna universella psykologiska lag och som sådan måste den fungera på ett korrekt sätt för alla berörda.

FRÅGA: Men eftersom det finns en viss negativitet i alla andra människor, måste inte det påverka den enskilda personen?

SVAR: Den kan inte påverka dig om den inte slår an en motsvarande genklang i din egen själ. Negativ betyder inte nödvändigtvis ond eller elak. Det kan vara självdestruktivt, livsförnekande; det kan vara skuld eller rädsla. Men det negativa i dig måste finnas, annars skulle negativiteten i alla de andra tolv människorna inte kunna komma till dig. Den skulle då inte ta sig fram mot dig. En positiv och sund reaktion skulle då komma ut ur människorna i fråga, eller det negativa beslutet skulle visa sig vara positivt för dig. Man kan inte försöka förstå den här principen genom att tillämpa den på antalet personer som man synbarligen är beroende av. Den måste hanteras från andra hållet, det vill säga genom att analysera dina innersta känslor i varje enskilt fall och upptäcka de önsningar som kan strida mot din medvetna önskan, eller andra strömmar och motstridiga reaktioner inom dig som hjälper dig att förstå händelsen. Detta ensamt kommer att ge dig förståelsen av principen. Är detta tydligt för er, mina vänner?

FRÅGA: Ja, förutom i fallet med ett barn och en katastrof. Finns det redan inom barnet dessa positiva och negativa krafter som det projicerar och som det påverkas av?

SVAR: Men självklart. Barnet har tagit med sig hela sin livsplan, sin cykel av inkarnationer, in i detta liv. Allting är inristat i dess själ, vilket slags liv det kommer att leva, dess grundläggande utformning och även hur länge detta liv kommer att vara – vilket ibland kan förändras under en livstid, men inte alltid. Förstår du?

FRÅGA: Jag förstår dig. Men detta väcker frågan: om det finns en sådan förutbestämmelse ...

SVAR: Det är inte förutbestämmelse. Jag behöver avbryta dig här eftersom ordet förutbestämmelse gör att frågan blir helt fel vinklad. Det jag säger här har ingenting att göra med det som människor vanligtvis tänker på som ett öde förutbestämt av Gud som bestämmer det på detta vis.

Lagen om orsak och verkan är ständigt verksam och individen själv har satt den i rörelse. Låt oss anta att en person begår ett brott och att han hamnar i svårigheter på grund av det. Det är lätt att se sambandet mellan orsak och verkan i ett sådant fall. På mer subtila, dolda och omedvetna sätt

gäller samma sak, det är bara det att personen inte kan koppla samman orsak och verkan, såvida inte och tills han avtäckar sina omedvetna motiv, begär och konflikter. Då, som ni alla upplever det, blir orsak och verkan uppenbar. Innan dessa samband upptäcks, skulle man kunna kalla verkningarna av era inre orsaker för ödet. Andra möjliga etiketter skulle kunna tjäna det syftet. Ni förklarar således helt enkelt bort något som ni inte förstår. Samma sak gäller från den ena inkarnationen till den andra och i relation till en livstids varaktighet och för vissa händelser utanför er kontroll i er nuvarande tillvaro. Allting är verksamt inom samma lag om orsak och verkan. Vad gäller händelserna utanför er kontroll kan ni inte se sambandet, men detta är inte ens nödvändigt för er förståelse av er själva. För om du verkligen går på denna väg, kommer du att upptäcka vissa dolda aspekter av dig själv som vid någon tidpunkt har orsakat orsaken, om jag får uttrycka det så, till de nuvarande verkningarna. Och detta är tillräckligt för att ge dig frihet från rädsla, i vetskapen om en rättvis värld där du formar ditt eget öde. Det handlar alltså inte om att något är utsett i förväg eller förutbestämt i den bemärkelse som dessa ord vanligtvis förstås. Det handlar alltid om orsak och verkan, hur ni oavsiktligt, ovilligt och okunnigt har åstadkommit det. När ni förstår detta, kommer ordet ”öde” att få en helt annan innebörd för er och även ordet ”karma”.

FRÅGA: Är en olyckshändelse som leder till döden också frambringad av ens egna orsaker?

SVAR: Döden måste komma till varje människa vid en eller annan tidpunkt. Själva det faktum att mänskligheten behöver gå genom död och födelse, död och födelse och så vidare och så vidare, är ett resultat av många grundläggande missuppfattningar hos den mänskliga rasen. Huruvida döden kommer på ett visst sätt eller på ett annat, beror på det enskilda fallet.

FRÅGA: Vad exakt är nåd?

SVAR: Jag kan förstå att det skulle vara rätt så svårt för er att förstå begreppet nåd efter att ni ständigt har hört mig säga att lagen om orsak och verkan måste ha sin gång. Även om detta är sant, finns inte desto mindre nåden. Den är inte lätt att förklara och mycket ofta missförstådd. Det kan göra det lättare om jag först kortfattat nämner vad nåd inte är, men som ofta tas för att innebära nåd. Ofta tror man att när nåd ges, behöver en person inte möta svårigheter som han eller hon normalt skulle behöva gå igenom. Lagen om orsak och verkan bryts därmed med andra ord. Människor tror att om Gud erbjuder nåd, avlägsnar han problem för er. Detta är förstås en helt felaktig idé. I verkligheten utgör nåden frälsningsplanen med allting däri för att göra det möjligt för de fallna andarna att återvända. Om den gudomliga lagen inte skulle fungera på ett sådant sätt så att det onda besegrar sig självt, kunde de fallna andarna aldrig kunna återvända. Detta är den grundläggande nåden. Hjälpen från andarna som inte föll eller från dem som har utvecklats, är

ytterligare nåd. Utan denna ständiga hjälp, skulle återvändandet bli så mycket svårare och längre, men detta betyder inte att lagen om orsaken och verkan bryts.

Nåden utgör Jesu Kristi ankomst. Denna särskilda varelse har tagit på sig en sådan enorm uppgift och svårighet som han inte behövde utstå, för att öppna dörrarna, för att visa vägen, för att hjälpa till att påskynda utvecklingen för alla, genom en enorm kärlekshandling som aldrig har bevitnats av denna jord före eller efter. Om ni läser föredraget igen som jag gav om detta ämne, kommer detta att bli tydligare för er.

Den gudomliga nåden sker ständigt där spridningen av ljuset tränger in i förvirring och mörker för att påskynda förverkligandet av den gudomliga världen. Låt oss exempelvis säga att en nation domineras av mörkrets krafter på grund av människornas okunnighet och deras negativa strömmar kommer i dagen. Att komma ut ur detta mörker utan hjälp, utan nåd, skulle innebära att gå igenom så mycket svårigheter, förstörelse och tragedi. Det skulle vara outhärdligt. Och det skulle ta så mycket längre, så väldigt, väldigt mycket längre tid än vad det gör med nåden. Nåden kan ta många former. Den kan ske genom inkarnationen av vissa starka och högt utvecklade människor som inte behöver ta på sig vissa uppgifter, men som gör det i kärlek och broderskap, för att hjälpa.

På samma sätt kan var och en av er också vara ett instrument för nåden. Om du genom din utveckling börjar förstå mer på djupet, och din makt och förmåga att älska verkligen vecklar ut sig – inte på ett forcerat eller tvångsmässigt sätt, utan i verkligheten – har du en effekt på andra, och därmed på världen, på ett sätt som ni inte kan föreställa er. Du är en spridare av ljus och sanning genom själva handlingen av att söka i din egen själ. Ditt innersta jag vecklar ut sig, befriar sig från alla lager och masker och därmed är du i stånd att påverka andra människors innersta jag. Du tränger rakt in genom deras pålagda lager och masker. Så är fallet, som jag tidigare förklarade. Alla goda och riktiga handlingar, mest av allt handlingen att utveckla dig själv, gör dig därför till ett instrument för nåden. Det godas och kärlekens makt är oändligt mycket starkare än det ondas och okunnighetens makt. Andra inte bara lär sig av ditt exempel, utan de påverkas starkt i sitt undermedvetna av din utstrålning. Du kanske tror att det inte betyder något; det kan inte vara nåd eller vägledning eller något gudomligt eftersom *du* gjorde det. Men alla människor kan vara ett instrument för nåden eller för andra gudomliga manifestationer. Det finns ständiga kedjereaktioner, inte bara när det gäller de negativa strömmarna i människans själ, som ni alla har haft gott om möjligheter att bekräfta på er väg, utan också vad gäller gudomliga manifestationer. De kommer från en källa och denna källa är gudomlig nåd. Att den har sin slutliga verkan genom olika kedjor av instrument för nåden – även mänskliga instrument – förändrar inte det faktum att den ursprungligen kommer från den gudomliga källan. Jag inser att detta är ett svårt ämne att förklara och förstå.

FRÅGA: Har de som fått den förtjänat den på något sätt?

SVAR: Detta tyder återigen på den felaktiga idén. Nåden ges inte till några få utvalda och hålls tillbaka från andra. Nåden finns runt omkring er. Om du vill ha den, kan du ta del av den. Om du inte vill ha den, om du i ett visst hörn av ditt väsen önskar förbli i blindhet, kommer nåden inte att vara tillgänglig för dig. Men de som vill ha den kommer ständigt att påverkas av den. Den finns där lika för alla. Nåden finns där som den gudomliga världens alster och ni kan alla få den om ni vet hur man vänder sig till den.

Jag kommer att lämna er med välsignelser, med styrka och med min kärlek till var och en av er. Må ni alla finna den styrka och lycka som detta att söka i sitt inre och förstå sig själv innebär. Var välsignade, mina kära vänner, var i frid, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19